

[Undervisningsministeren.]

ved den enkelte Skole. Nu er Stillingen jo slet ikke den, at den vestjyske Skoleordning har haft det laveste Timetal, som Loven krævede. Efter de Oplysninger, der forelaa for Folketingsudvalget i 1935, havde 215 Skoler med vestjysk Skoleordning i Ribe og Ringkøbing Amter et ugentligt Gennemsnits-Timetal paa 21,6, altsaa nær ved 22. Det kunde jo tyde paa, at Befolkningen ogsaa derovre mente, at de 18 Timer, som var Minimumskravet, var for lidt, og det er i alt Fald Udtryk for, at det har været foreneligt med den vestjyske Ordning at have betydeligt flere Timer, end den gældende Ordning kræver. Det, der nu vil ske, er, at der bliver endnu større Frihed til at fordele denne Undervisning paa de forskellige Aargange, som man nu mener det passer bedst, idet det samlede Timetal er fastlagt for de 7 Aar tilsammen, og samtidig sker der den Udvidelse, at det ugentlige Timetal forhøjes fra 21,6 til 23—24. Da alle disse 215 Skoler har Undervisning ogsaa om Sommeren, 1, 2 eller 3 Dage for de store Børn, betyder det altsaa, at disse for at naa op paa det krævede Timetal maa blive i Skolen et Par Timer mere de 2 Dage om Ugen, de er der. Jeg tror, ærede Medlemmer vil forstaa, at paa dette Grundlag kan man ikke rejse en stærk Kritik mod Lovforslaget og sige, at det ødelægger Mulighederne for den vestjyske Skoleordning. Hvis den vestjyske Skoleordning hidtil har kunnet arbejde under tilfredsstillende Vilkaar med et Timetal, som den selv har sat til 21—22 Timer ugentlig, kan den ikke ødelægges ved, at Børnene nu faar et Par Timers ugentlig Undervisning mere. Jeg tror, at Lovforslaget giver til begge Sider, hvad der er nødvendigt; det imødekommer Ønsket om, at Børnene kan deltage i praktisk Arbejde hjemme i betydelig Grad om Sommeren i de sidste Skoleaar, og det giver samtidig Mulighed for, at de Hjem, der ikke har noget at sætte Børnene til, dog kan regne med, at Børnene i Sommertiden ogsaa faar nogen Undervisning.

Der er saa anket over, at der tages for mange nye Fag med ind i Nyordningen. Det kan jeg nu ikke erkende. Det er kun ganske enkelte Ting; der er taget med ud over det, der allerede kræves i Loven, og samtidig maa jeg gøre opmærksom paa, at med hele det Syn paa Undervisningen, som i Tiden raader i alle interesserede Skolekredse — med Emneundervisning og alt, hvad dermed staar i Forbindelse —, vil Fagene ikke i samme Udstrækning som hidtil være skarpt afgrænsede. Man vil være

i Stand til under Fag, som allerede nu findes, at tage en Del af de nye Ting ind, som kræves i Lovforslaget, ligesom man vil være i Stand til i de nye Ting, der kræves, at tage enkelte af de Ting med ind, som i Øjeblikket staar opført under Undervisningen i Regning, Skrivning og Dansk. At der gives Adgang til, hvor Børnene har Lyst til det, hvor Forældrene ønsker det, og hvor Skolen er i Stand til det, at give Undervisning i enkelte nye Ting, som der ikke i Øjeblikket undervises i i Folkeskolen, anser jeg for at være meget ønskeligt, ja, nødvendigt. Jeg tror, at mange Forældre vilde være meget tilfredse med, at Børnene i de sidste Aar i Skolen f. Eks. lærte Begyndelsesgrundene i et fremmed Sprog. Det kan ikke nægtes, at med den lette Forbindelse med Omverdenen, vi i vor Tid har gennem Radioen og paa mange andre Maader, vil det være af Betydning, at Børn, der har Anlæg derfor, allerede i Skolen kan faa vakt Interessen for disse Ting og maaske faa et Grundlag, som i hvert Fald gør det muligt, at de senere selvstændigt eller med forholdsvis ringe Hjælp kan bygge videre paa det, de har lært i Skolen.

Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt, hvis man skal holde Børnenes Interesse for Skolens Arbejde vedlige, at tage Sløjd med ind, og jeg tror, at alle vil finde det rimeligt, at Gymnastik og Haandgerning gaar ind i Skolens Arbejde som obligatoriske Fag. Det samme gælder i øvrigt Husgerning. Over for Frygten for, at de store Omkostninger, der er forbundet med at etablere Husgerningsundervisning i en Skole, skulde afholde Kommunerne fra at sætte den i Gang, vil jeg sige, at jeg gaar ud fra, at Undervisningen baade i Sløjd og i Husgerning kan samles ved en enkelt Skole i Kommunen, hvor saa de ældste Børn fra andre Skoler kan faa denne Undervisning samlet en enkelt eller et Par Eftermiddage om Ugen. Det er jo kun de store Børn, det drejer sig om, og for dem betyder det ikke saa meget, om Skolen ligger det ene eller det andet Sted i Kommunen.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen var, saa vidt jeg forstod, heller ikke tilfreds med, at Lærernes Timetal blev mindre end efter den gældende Lov, og det ærede Medlem spurgte, hvor det stod, at Lærerne kun havde Pligt til at undervise 36 Timer ugentlig. Det staar maaske ingen Steder absolut, men det er dog en anerkendt Forudsætning, at en væsentlig Udvidelse ud over dette Timetal begrundes, at der ydes Tillæg til Lønnen; dermed er formodentlig fastslaaet, at man regner med, hvad